

[Kaj Hansen]

Og så må jeg sådan lige tage hr. Thorndahl lidt ved vingebenet, for han slår jo sig selv på munden. Først siger han, at her er i virkeligheden tale om, at samfundet skal overtage jord og fast ejendom. Det er jo i virkeligheden det, siger hr. Thorndahl, der ligger i kommunisternes forslag. Men bagefter leverer hr. Thorndahl såkaldt bevis for, at der i virkeligheden ikke finder nogen reelle kapitalværdistigninger sted. Ja men hvis det sidste, hr. Thorndahl sagde, var rigtigt, så kunne der da heller aldrig blive tale om at overtage noget, så ville loven nærmest være virkningsløs. Jeg synes, at hr. Thorndahl skulle se at blive enig med sig selv om, hvilket af de to standpunkter han vil stå på. Det må han ordne med sig selv. Jeg synes ikke, der er grund til, at jeg argumenterer mod begge standpunkter, derfor vil jeg nøjes med at tage det, der er mest rigtigt, og det er, at der selvfølgelig er tale om reelle værdistigninger.

De reelle værdistigninger, der er tale om, udgør ca. 30 pct. af de nominelle værdistigninger, og de, der har sagt, at dette er en langsom overtagelse af jord og fast ejendom, bør komme herop og forklare: hvordan kan man overtage jord og fast ejendom ved at tage 30 pct. af de prisstigninger, der finder sted på jord og fast ejendom? Jeg vil gerne have en forklaring på det – det kunne være, vi kunne bruge den. Jeg tror ikke, man kan føre bevis for sådan noget snak. Ved kun at tage 30 pct. af værdistigningen kan man aldrig overtage noget jord og fast ejendom. Det er faktisk rigtigt, hvad en tidligere socialdemokratisk ordfører sagde, da vi behandlede dette forslag: det er i virkeligheden et meget moderat forslag, kommunisterne har fremsat. Ja, det er det; det er for at få hul på det vældige problem, som det drejer sig om.

Vore synspunkter trænger jo frem. Nu er de trængt helt ind i regeringen, selv om det er en SV-regering, for nu er man faktisk inde på, hvad kommunisterne har hævdet hele tiden, at man skulle indefryse disse værdistigninger. Jeg kan forstå, at regeringen nu også er ved at acceptere, at man kan bruge formlen indefrysning. Når man nu accepterer et rigtigt princip, som kommunisterne har fremført, så beklager jeg, at man prøver på at gøre en sådan lovgivning omtrent virkningsløs. Så vidt jeg er orienteret, er den store forskel på kommunisternes forslag og det,

regeringen sysler med i kontorerne, at SV, inden man beregner noget som helst, vil give et tillæg på 30 pct. Det er klart, det svækker det ganske alvorligt. Dernæst vil man kun belægge 60 pct. af de reelle værdistigninger med en afgift, som ifølge regeringens forslag eventuelt skal indefrysnes. Det geniale ved kommunisternes forslag, som alle erkender, er jo, at det ikke koster de nuværende ejere af jord og fast ejendom én eneste krone, når kommunisternes forslag bliver gennemført. Altså ingen højere huslejer, hverken for lejere eller ejere. Der kan faktisk blive tale om en lettelse i ejendomsbeskatningen, idet jeg går ud fra, at den indefrosne prioritet, som er samfundets, skal ejeren ikke betale skat af, så det er i virkeligheden meget lykkeligt.

Nej, afregningen med samfundet opstår først på det tidspunkt, hvor man afhænder ejendommen, og hvad sker der reelt så? Ja, så sker der reelt det, at hvis der er indefrosset en prioritet på 100.000 kr., overtages den af køberen, den skal han forrente til samfundet, til staten, men hvis der ikke var den prioritet på 100.000 kr., så skulle han bare give sælgeren et pantebrev på 100.000 kr. mere, det er hele forskellen. Enhver kan da se, hvad der er mest samfundsgavnligt og samfundsforsvarligt i den forbindelse.

Med hensyn til det mystiske bilag 3 vil jeg erkende åbent, at vi er stødt på én vanskelighed, og det er, når folk skal flytte. Hvis en tjenestemand eller en håndværker i København skal flytte til Lemvig og han har et hus her og skal købe et hus derovre, så finder vi også, det er urimeligt, at han skal straffes for det. Derfor erkender vi, at vi må have nogle bestemmelser, der siger, at den indefrosne prioritet, han f. eks. har i huset i København, skal han have lov til at flytte med til Lemvig, eller hvor det er henne. Vi erkender, at vi ikke rigtig har fundet ud af det problem endnu, men jeg har stor tiltro til, at ministeren og hans embedsmænd kan hjælpe os med at klare den side af sagen, hvordan vi skal ordne det med flytningen, for det kommer ministeren jo også til at tage stilling til, den dag regeringen bliver færdig med sit lovforslag.

Jeg vil gerne sige i anledning af de flotte bemærkninger om, at der er nogle uklarheder i forslaget: sig mig helt ærligt, fremsættes der ret mange lovforslag her i folketinget, der ikke er uklarheder i? Det er min erfaring fra